

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a Mgr. Gabriely Bašné ve věci

žalobce: **Lezecký Tým z.s.**, IČO 01284878
sídlem Jiráskova 29, Pardubice – Zelené Předměstí
zastoupen JUDr. Danielem Vidunou, LL.M., advokátem,
sídlem Palackého 715/15, Praha 1

proti

žalovanému: **Národní sportovní agentura**,
sídlem Českomoravská 15, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 19. 12. 2019,
č. j. MSMT-1054/2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje

„ministerstvo“) jako správní orgán příslušný dle § 14 odst. 2 a § 14m odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“) zamítl žádost žalobce o poskytnutí dotace ze dne 29. 10. 2018, evidovanou pod č. SPORT-2-B-4008/2019, v rámci výzvy MŮJ KLUB 2019 (dále jen „výzva“), vydané ministerstvem pod č. j. MSMT-29088/2018-2. Důvodem zamítnutí žádosti bylo nesplnění podmínky podle odst. 6.7 výzvy, když žalobce jako žadatel nedodal finanční vypořádání ve lhůtě a způsobem stanoveným vyhláškou č. 367/2015 Sb., o zásadách a lhůtách finančního vypořádání vztahů se státním rozpočtem, státními finančními aktivy a Národním fondem ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 367/2015 Sb.“).

2. Žalobce v žalobě nejprve zopakoval průběh správního řízení. Žalobce v obecné rovině namítal, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení. Žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť ministerstvo překročilo a zneužilo zákonné meze správního uvážení. Ministerstvo v dotačním řízení od počátku postupovalo v rozporu s právními předpisy, se zásadami správního řízení, zcela překračovalo a zneužívalo meze správního uvážení přípustné v demokratickém právním státě, což vedlo k vydání rozhodnutí, jež je v rozporu s právními předpisy a se základními zásadami správního řízení a zásadami řízení o poskytnutí dotace. Žalobce v žalobě namítal absenci principů zákonného a transparentního dotačního procesu v řízení, a to od samého počátku. Ministerstvo je v procesu poskytování dotací povinno postupovat v souladu se správním řádem a judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále také jen „NSS“). V této souvislosti odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46, podle kterého mj. musí být právní pravidla s ohledem na princip právní jistoty jasná a přesná a musí zajišťovat, že právní vztahy a jejich důsledky zůstanou pro adresáty pravidel předvídatelné, a podle kterého nesmí být aplikační praxe poskytovatelů dotace excesivní, či svévolná.
3. V prvním žalobním bodě žalobce namítal, že vydání napadeného rozhodnutí je úzce spojené s dotačním řízením týkajícím se bezprostředně předcházejícího období, a to Dotačním investičním programem státní podpory sportu na období roku 2018 MŮJ KLUB (dále jen „Můj Klub 2018“). V čl. 6 odst. 3 a 4 vyhlášení Můj Klub 2018 byla stanovena povinnost předložit ve lhůtě do 15. 2. 2019 vyúčtování poskytnutých dotací a vypořádat vztahy se státním rozpočtem s vyhláškou č. 367/2015 Sb. Rozhodnutí vydané v rámci výzvy 2018 (dále jen „rozhodnutí 2018“) obsahovalo i podklady pro vyúčtování dotace, vč. tabulky Finanční vypořádání dotací a návratných finančních výpomocí poskytnutých příjemcům přímo ze Státního rozpočtu, která byla současně ministerstvem označena jako povinná příloha vyúčtování. Žalobci také bylo v odst. 3 a 4 části B) rozhodnutí 2018 explicitně stanoveno, že je povinen zaslat ministerstvu vyúčtování dotace do 15. 2. 2019 na předepsaných formulářích, jež jsou přílohou č. 3 rozhodnutí 2018. Jestliže tak žalobce jako příjemce dotace neučiní, je povinen sjednat nápravu ve lhůtě stanovené ministerstvem. Jestliže ke zjednání nápravy nedojde ani ve stanovené lhůtě, může být ze strany ministerstva stanoven odvod za nedodržení podmínek dotace, a to až do výše 5 % poskytnuté dotace. Žalobce z toho dovodil, že ministerstvo označilo nepředložení vyúčtování, resp. finančního vypořádání se státním rozpočtem za odstranitelnou chybu, kterou nadto považuje za nevýznamnou (sankce 5 % z poskytnuté dotace). Ministerstvu tak s ohledem na znění části B) rozhodnutí 2018 a ust. § 14f zákona o rozpočtových

pravidlech vznikla povinnost vyzvat žalobce jako příjemce dotace k předložení finančního vypořádání se státním rozpočtem, jestliže tak neučinil ve lhůtě do 15. 2. 2019. Pokud by tak ministerstvo postupovalo, nemohlo dojít k porušení rozpočtové kázně. Žalobce na jiném místě žaloby uvedl, že kdyby ministerstvo postupovalo dle ust. § 14f odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech, příp. § 10 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 367/2015 Sb., tedy by žalobce vyzvalo k nápravě porušení a ten by takové výzvě vyhověl, hledělo by se na žadatele tak, že se žádného porušení dotačních podmínek v souvislosti s programem Můj Klub 2018 nedopustil. Jestliže ale k takové výzvě nedojde, lze mít za to, že je poskytovatel v prodlení se splněním své povinnosti uložené mu právními předpisy.

4. Žalobce v druhém žalobním bodu namítal, že ministerstvo stanovilo ve výzvě Můj klub 2019 jako podmínku pro poskytnutí dotace správné, včasné a úplné vyúčtování dotace v rámci dotačního programu Můj klub 2018, vč. provedení finanční vypořádání. Nicméně nebylo stanoveno ministerstvem, ani žádným relevantním právním předpisem, co se rozumí pod správným, včasným a úplným vyúčtováním, včetně provedení finančního vypořádání (zda do 15. 2. 2019, nebo dle výzvy ministerstva s přihlédnutím k ust. § 14f odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech, resp. § 10 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 367/2015 Sb.). Nejasnost dotační podmínky nemůže jít k tíži žalobce jako slabší strany veřejnoprávního vztahu (viz rozsudek NSS ze dne 3. 8. 2011, č. j. 2 Afs 42/2011-60).
5. Žalobce ve třetím žalobním bodu poukázal na odst. 14.1 a 14.2 výzvy Můj klub 2019, podle kterého si ministerstvo na základě ust. § 14k odst. 3 rozpočtových pravidel vyhrazuje, že může kdykoliv v průběhu řízení vyzvat žadatele k doložení dalších podkladů nebo údajů nezbytných pro vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace, a že k doložení dalších podkladů poskytne ministerstvo žadateli o poskytnutí dotace lhůtu přiměřenou povaze vyžádaných dalších podkladů. Žalobce současně odkázal na ust. § 14k odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech, podle kterého jestliže žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční pomoci trpí vadami, vyzve poskytovatel v případě, že to výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j, žadatele o dotaci k odstranění vad, k tomu poskytne přiměřenou lhůtu. Ke dni podání žádosti v rámci výzvy Můj klub 2019 tuto podmínku správného včasného a úplného vyúčtování dotace nesplňoval žádný z žadatelů, jelikož lhůta pro podání žádosti byla stanovena do 31. 10. 2018 a lhůta pro vyúčtování dotace poskytnuté v programu Můj Klub 2018 byla stanovena do 15. 2. 2019. Ministerstvu tak nezbylo než zkoumat splnění podmínky dle odstavce 6.7 předmětné výzvy u všech žadatelů v rámci výzvy Můj klub 2019 dodatečně. Ministerstvo tak mělo činit neprodleně po termínu předkládání vyúčtování a finančního vypořádání, tj. 15. 2. 2019, kdy ještě bylo možné sjednat nápravu ve smyslu § 10 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 367/2015 Sb., podle níž platí, že pokud dojde ze strany poskytovatele ke zjištění, že předložené podklady mají nedostatky, je poskytovateli uložena povinnost zajistit nápravu, jelikož tato skutečnost měla zásadní vliv na posuzování žádostí v rámci výzvy Můj Klub 2019.
6. V žalobních námitkách, jež městský soud pro jejich obsahovou souvislost zahrnul do čtvrtého žalobního bodu, žalobce namítal porušení principu ochrany legitimního očekávání a principu proporcionality. Žalobce v této souvislosti subsidiárně odkázal na relevantní judikaturu k principu legitimního očekávání, zásady legality a právní jistoty a judikaturu spojenou s principem proporcionality sankce pro případ porušení povinnosti příjemce dotace. Žalobce namítal zcela nepřiměřenou sankci (vyloučení z dotačního řízení

v roce 2019) za drobné formální pochybení – nepředložení 1 formuláře, když navíc údaje obsažené v tabulce byly uvedeny v jiných dokumentech předkládaných v rámci vyúčtování a poskytovatel dotace tak měl dokonalý přehled o dotačních finančních prostředcích. Žalobci je známo, že po formální stránce se nejedná o přímo explicitně definovanou sankci, nicméně po faktické stránce je tato zásadní. Žalobce k tomu poukázal na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-33, které se zabývalo otázkou přiměřenosti výše odvodu za porušení rozpočtové kázně. Žalobce dále poukázal na rozhodnutí NSS ze dne 27. 6. 2019, č. j. 2 Afs 238/2018-29, který závěry usnesení rozšířeného senátu NSS rozvinul. I kdyby ministerstvo nemělo povinnost vyzývat žalobce k doplnění jeho žádosti, muselo by být pochybení žalobce vnímáno jako marginální.

7. Žalobce v pátém žalobním bodu dále poukázal na ústavní zásadu enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí (čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) a na základní zásadu správního řízení, podle které správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena (§ 2 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „*správní řád*“). Zásada legality je přitom tou nejdůležitější zásadou, která prostupuje celou veřejnou správou a je jí vázána veškerá činnost veřejné správy.
8. Žalobce v žalobě současně učinil podnět k zahájení přezkumného řízení dle správního řádu a městskému soudu navrhl řízení přerušit ve smyslu ust. § 48 odst. 3 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*s. ř. s.*“).
9. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí. Žalovaný k žalobním bodům uvedl, že s ohledem na rozsudek NSS ze dne 10. 7. 2008, sp. zn. 1 Afs 80/2008, jež je dosud aktuální, dotace představují dobrodiní státu, na něž není právní nárok. Stát ve vztahu k příjemci dotace vystupuje ve vrchnostenském postavení, tedy disponuje značnou mírou volnosti při „určování pravidel hry“. Žalovaný dále poukázal na princip legality a jeho zakotvení v Listině základních práv a svobod, Ústavě a správním řádu. Dle žalovaného je podstatné, že požadavek na vypořádání dotace se státním rozpočtem do 15. 2. 2019 vychází z ust. § 14 odst. 9 a na něj navazujícího ust. § 75 zákona o rozpočtových pravidlech, které provádí vyhláška č. 367/2015 Sb. Dle ust. § 9 odst. 1 písm. a) této vyhlášky: *„Příjemce, kterému byla poskytnuta dotace nebo návratná finanční výpomoc přímo z jednotlivých kapitol státního rozpočtu vyjma kapitol Všeobecná pokladní správa a Operace státních finančních aktiv, předloží do 15. února následujícího roku poskytovateli přehled o dotacích a návratných finančních výpomocích týkající se předchozího roku podle vzorů, které jsou uvedeny v přílohách č. 3 a 5 této vyhlášky.“* Sám žadatel je odpovědný za to, že svou povinnost řádně a včas splní. Ministerstvo jako jeden z ústředních orgánů státní správy je povinno se řídit usneseními vlády, tedy i usnesením vlády ze dne 1. 2. 2010 č. 92 – Zásadami vlády o poskytování dotací ze státního rozpočtu České republiky nestátním neziskovým organizacím ústředními orgány státní správy, kde je v bodu 22. písm. f) tento požadavek taktéž zanesen.
10. Žalovaný namítal, že žalobce směšuje dvě situace, a to porušení dotačních podmínek v případě rozhodnutí 2018 (dotační program Můj Klub 2018) a podmínky, které musí splnit žadatel o dotaci v rámci výzvy 2019. Co se týče požadavku na poskytnutí dodatečné

příležitosti k nápravě spolu s odvodem do 5 % dotace, žalobce zřejmě myslel postup dle ust. § 14f odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech, ten se však týká případného porušení rozpočtové kázně v souvislosti s dotací dle rozhodnutí 2018, tedy se nemůže týkat žádosti ze dne 29. 10. 2018, kde dosud nebylo vydáno meritorní rozhodnutí.

11. Žalovaný uvedl, že mu nevznikla povinnost žalobce vyzvat k odstranění vad žádosti dle ust. § 14k odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech; pro takový postup v řízení o žádosti nebyly splněny zákonné podmínky. Dle žalovaného není možné po pojem „vady“ žádosti ve smyslu ust. § 14k odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech zařadit nedodání vypořádání poskytnuté dotace v termínu dle vyhlášky č. 367/2015 Sb. Dle žalovaného toto zákonné ustanovení (podobně jako ust. § 45 odst. 2 správního řádu) směřuje pouze k odstranění vad žádosti, pro které není možné pokračovat v řízení (např. identifikační údaje žadatele či výše požadované dotace – dle odst. 9. 2 a 9. 3 výzvy). Dle žalovaného tak včasné nedodání vypořádání poskytnuté dotace nepředstavuje vadu, pro kterou by nebylo možné pokračovat v řízení; je to nicméně důvod pro zamítnutí žádosti o poskytnutí dotace.
12. Ve věci dle žalovaného nemohlo dojít k zásahu do ochrany legitimního očekávání žalobce, když si žalobce musel být vědom, že porušuje své povinnosti, jestliže nedodal vypořádání poskytnuté dotace v termínu dle vyhlášky č. 367/2015 Sb. Žalobce tak nemohl být přesvědčen, že mu svědčí předmětné subjektivní veřejné právo. Žalobce ani nijak nerozporuje, že podmínku dle odst. 6.7 výzvy nesplnil. Dotčený odstavec výzvy vychází z terminologie právních předpisů a přímo odkazuje na konkrétní ustanovení rozpočtových pravidel a ty na předmětnou vyhlášku. Žalobce ani nespecifikuje, v čem by nejasnost měla spočívat. Nedošlo ani k zásahu do principu proporcionality. Právní předpisy běžně spojují s nesplněním lhůt zánik nároku. Takové situace však nejde interpretovat jako pouhá formální pochybení, ke kterému se váže nepřiměřeně tvrdá sankce (nadto se o sankci nejedná). Upuštěním od podmínky dle odst. 6.7 výzvy by došlo k zásahu do principu rovnosti účastníků (§ 2 odst. 2 správního řádu).
13. Dle žalovaného nelze odkazovanou judikaturu (usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-33, rozhodnutí NSS ze dne 27. 9. 2019, č. j. 2 Afs 238/2018-29) v nyní posuzované věci aplikovat – v předmětných judikátech se jedná o porušení rozpočtové kázně. V nyní posuzované věci však žalobce vůbec nesplnil podmínku pro poskytnutí dotace, jež vycházela přímo z právních předpisů.
14. Městský soud předně uvádí, že podle zákona č. 178/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony byla zřízena Národní sportovní agentura jako ústřední správní úřad ve věcech podpory sportu. Městský soud tak s ohledem na výše uvedené rozhodl usnesením ze dne 15. 3. 2022, č. j. 6 A 25/2020-31, že v řízení bude nadále na místě žalovaného pokračováno s Národní sportovní agenturou.
15. Městský soud v Praze se taktéž zabýval návrhem žalobce, aby zdejší soud předmětné řízení přerušil dle ust. § 48 odst. 3 písm. a) s. ř. s. do skončení přezkumného řízení (§ 153 odst. 1 písm. a) správního řádu). Tento návrh městský soud neshledal důvodným, neboť podnět k zahájení přezkumného řízení byl již ministrem školství, mládeže a tělovýchovy vyřízen, dopisem č. j. MSMT-17183/2020-2, doručeným žalobci dne 11. 5. 2020, tak, že žalobci bylo

sděleno, že nebyly naplněny zákonné důvody pro zahájení přezkumného řízení. Městský soud tak návrhu žalobce na přerušení předmětného řízení vedeného před zdejší soudem nevyhověl.

16. Při jednání konaném před soudem dne 28. 4. 2022 účastníci řízení setrvali na své dosavadní argumentaci.
17. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti.
18. Dle odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 19. 12. 2019, č. j. MSMT-1054/2019, žádost o poskytnutí dotace splnila podmínky formálního hodnocení dle čl. 11.2 výzvy a následně byla posuzována dle hlediska obecných zásad a podmínek pro poskytnutí dotace stanovených výzvou.
19. Dle odůvodnění napadeného rozhodnutí ministerstvo uvedlo, že je mu z úřední činnosti známo, že žalobci byla přiznána dotace na základě rozhodnutí žalovaného v předchozím roce a tedy měl žalobce povinnost naplnit obecnou zásadu dle odst. 6.7 výzvy: *„Podmínkou poskytnutí dotace na příslušný rozpočtový rok je, že žadatel správně, včas a úplně vyúčtuje dotaci poskytnutou v předchozím roce, provede s MŠMT finanční vypořádání dle § 14 odst. 9 rozpočtových pravidel a vrátí do státního rozpočtu finanční prostředky, které nebyly vyčerpány, nebo které má povinnost odvést“*.
20. Dle odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobce nedodal finanční vypořádání ve lhůtě a způsobem stanoveným vyhláškou č. 367/2015 Sb., v důsledku čehož nesplňuje podmínku pro poskytnutí dotace dle odst. 6.7 výzvy, a žádosti tedy nebylo možné vyhovět.
21. Městský soud v Praze následně napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 věta první s. ř. s., přičemž podle ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
22. V nyní posuzované věci je mezi žalobcem a žalovaným sporná otázka, zda ministerstvo postupovalo v souladu se zákonem, když napadeným rozhodnutím zamítlo žádost žalobce o poskytnutí dotace z programu MÚJ KLUB 2019 s odůvodněním, že žalobce nesplnil podmínku dle odst. 6.7 výzvy, neboť nedodal ve stanovené lhůtě finanční vypořádání ve lhůtě a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.
23. Městský soud na tomto místě předně uvádí, že se touto otázkou již opakovaně zabýval. V několika rozsudcích zamítl žaloby, které byly obsahově shodné s nyní projednávanou žalobou (rozsudky ze dne 17. 12. 2020, č. j. 14 A 20/2020-48, č. j. 14 A 21/2020-48, č. j. 10 A 23/2020-48, či č. j. 10 A 24/2020-44, či pozdější rozsudek ze dne 23. 6. 2021, č. j. 14 A 25/2020-41). Městský soud se s těmito rozhodnutími zdejšího soudu zcela ztotožňuje a neshledal žádný důvod, proč se od závěrů vyslovených v těchto rozhodnutích v nyní posuzované věci jakkoli odchýlit. Městský soud tak pouze ve stručnosti shrnuje důvody, podle kterých byly žalobní námitky žalobce shledány nedůvodnými. V podrobnostech odkazuje na výše uvedené rozsudky.

24. Po právní stránce věc posoudil městský soud následovně:
25. Podle ust. § 14 odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech platí, že „na dotaci nebo návratnou finanční výpomoc není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak“.
26. Podle ust. § 14j odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech „výzva k podání žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci se zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup. Obsah výzvy musí být přístupný po dobu nejméně 30 dnů před uplynutím lhůty pro podání žádosti. Obsahem výzvy je její věcné zaměření, okruh oprávněných žadatelů o dotaci, lhůta pro podání žádosti, popřípadě další požadavky, které žadatel o dotaci musí naplnit, a informace o podkladech podle § 14 odst. 3 písm. f)“.
27. Podle ust. § 14k odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech „trpí-li žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci vadami, vyzve poskytovatel v případě, že to výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j, žadatele o dotaci k odstranění vad; k tomu mu poskytne přiměřenou lhůtu“. Dle odstavce 2 citovaného ustanovení „neodstraní-li žadatel o dotaci vady ve lhůtě podle odstavce 1, poskytovatel řízení zastaví“. Podle odstavce 3 pak platí, že „pokud to výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j, může poskytovatel kdykoliv v průběhu řízení vyzvat žadatele o dotaci k doložení dalších podkladů nebo údajů nezbytných pro vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, k čemuž žadateli o dotaci poskytne přiměřenou lhůtu“.
28. Podle ust. § 14m odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech „poskytovatel rozhodnutím
- a) zcela poskytne dotaci nebo návratnou finanční výpomoc,
 - b) zcela zamítne žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, nebo
 - c) dotaci nebo návratnou finanční výpomoc zčásti poskytne a zároveň žádost ve zbytku zamítne“.
29. Podle ust. § 14q odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech „v řízení o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci se nepoužije ustanovení § 37 odst. 3, § 41, § 45 odst. 2 a 4, § 71 odst. 3, § 80 odst. 4 písm. b) až d), § 140 odst. 2 a § 146 správního řádu“.
30. Podle odst. 2 citovaného ustanovení „proti rozhodnutí poskytovatele není přípustné odvolání ani rozklad. Obnova řízení se nepřipouští. Přezkumné řízení se nepřipouští, s výjimkou postupu podle § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu“.
31. Podle ust. § 14f odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech „poskytovatel bez zbytečného odkladu písemně vyzve příjemce dotace k provedení opatření k nápravě v jím stanovené lhůtě, pokud se na základě kontrolního zjištění důvodně domnívá, že příjemce dotace v přímé souvislosti s ní porušil podmínku,
- a) za které byla dotace poskytnuta,
 - b) u níž poskytovatel podle § 14 odst. 5 stanovil, že její nesplnění bude postiženo nižším odvodem, než kolik činí celková částka dotace, a
 - c) jejíž povaha umožňuje nápravu v náhradní lhůtě“.

32. Z odst. 2 citovaného ustanovení se podává, že „v rozsahu, v jakém příjemce dotace provedl opatření k nápravě podle odstavce 1 nebo vrátil dotaci nebo její část podle odstavce 3, platí, že nedošlo k porušení rozpočtové kázně“.
33. Podle ust. § 14 odst. 9 věty první rozpočtových pravidel „příjemce dotace nebo návratné finanční výpomoci je povinen ji s poskytovatelem vypořádat v rámci finančního vypořádání (§ 75)“.
34. Podle ust. § 75 zákona o rozpočtových pravidlech „organizační složky státu, příspěvkové organizace a příjemci dotací a návratných finančních výpomocí provádějí finanční vypořádání se státním rozpočtem, státními finančními aktivy nebo Národním fondem v termínech a podle zásad, které stanoví ministerstvo vyhláškou. Ustanovení § 14 odst. 9 věty druhé není větou první dotčeno“.
35. Zásady a lhůty pro finanční vypořádání vztahů se státním rozpočtem, státními finančními aktivy a Národním fondem pro příjemce dotací jsou upraveny vyhláškou č. 367/2015 Sb.
36. Podle ust. § 9 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 367/2015 Sb. „příjemce, kterému byla poskytnuta dotace nebo návratná finanční výpomoc přímo z jednotlivých kapitol státního rozpočtu vyjma kapitol Všeobecná pokladní správa a Operace státních finančních aktiv, předloží do 15. února následujícího roku poskytovateli přehled o dotacích a návratných finančních výpomocích týkající se předchozího roku podle vzorů, které jsou uvedeny v přílohách č. 3 a 5 této vyhlášky“. Podle odstavce 2 uvedeného ustanovení „příjemce podle odstavce 1 zároveň do 15. února následujícího roku převede na účet cizích prostředků poskytovatele případnou vratku“.
37. Ze spisu vyplývá, že ministerstvo jakožto poskytovatel dotace obdrželo žádost žalobce o poskytnutí dotace v rámci Výzvy MÚJ KLUB 2019 dne 29. 10. 2018.
38. Z odst. 1.2 výzvy vyplývá, že „dotace dle této Výzvy jsou poskytovány na základě ustanovení § 6b odst. 1 zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podpoře sportu“), a v souladu s ustanoveními § 14 až § 15” zákona o rozpočtových pravidlech.
39. V odst. 6.7 výzvy je přitom uvedeno, že „podmínkou poskytnutí dotace na příslušný rozpočtový rok je, že žadatel správně, včas a úplně vyúčtuje dotaci poskytnutou v předchozím roce, provede s MŠMT finanční vypořádání dle § 14 odst. 9 rozpočtových pravidel a vrátí do státního rozpočtu finanční prostředky, které nebyly vyčerpány, nebo které má povinnost odvést“.
40. Dle odst. 11.1 výzvy platí, že „hodnocení žádosti je prováděno podle pravidel stanovených ve Výzvě a dělí se na formální a věcné“. Podle čl. 11.2 Výzvy „MŠMT posoudí, zda žadatel je oprávněným žadatelem a zda splňuje podmínky stanovené v čl. 4 odst. 4.1. Není-li žadatel oprávněným žadatelem nebo není-li splněna některá z podmínek stanovených v čl. 4 odst. 4.1, MŠMT usnesením řízení o žádosti zastaví“, a „MŠMT posoudí, zda žádost splňuje náležitosti dle čl. 9 odst. 9.1, zda obsahuje povinné přílohy dle čl. 9 odst. 9.2. Pokud žádost některou z náležitostí nesplňuje, nebo některou z příloh neobsahuje, nebo pokud jsou některé z příloh neaktuální či nejsou předloženy v náležité podobě, postupuje MŠMT podle čl. 13“. Podle čl. 11.3 Výzvy platí, že „žádost, která splnila podmínky formálního hodnocení, lze hodnotit věcně“.

41. Z odst. 12 výzvy se podává, že řízení o poskytnutí dotace vede ministerstvo a postupuje v něm podle § 14 a násl. zákona o rozpočtových pravidlech.
42. Z odst. 13.1 výzvy vyplývá, že „žadatelé budou na základě ustanovení § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel vyzýváni k odstranění vad své žádosti, jež budou identifikovány v rámci formálního hodnocení. To se netýká těch vad žádosti, které jsou ve Výzvě výslovně označeny jako neodstranitelné“.
43. V odst. 14.1 výzvy si ministerstvo na základě ust. § 14k odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech vyhradilo, že může kdykoliv v průběhu řízení vyzvat žadatele k doložení dalších podkladů nebo údajů nezbytných pro vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace.
44. Žalobce v podané žalobě nečinil nijak spornou skutečnost, že ve lhůtě vyplývající ze shora označených právních předpisů a dotačních podmínek nesplnil povinnost správně, včas a úplně vyúčtovat dotaci poskytnutou v předchozím roce a provést s ministerstvem finanční vypořádání dle § 14 odst. 9 zákona o rozpočtových pravidlech.
45. Městský soud tedy přistoupil k posouzení důvodnosti jednotlivých žalobních námitek. Městský soud zde opakuje, že přitom vycházel z výše uvedených rozhodnutí Městského soudu v Praze, především ze závěrů rozsudků ze dne 17. 12. 2020, č. j. 14 A 20/2020-48, a ze dne 23. 6. 2021, č. j. 14 A 25/2020-41, s nimiž se zcela ztotožňuje.
46. Žalobce v prvním žalobním bodu poukazoval na souvislost nyní posuzované věci s plněním dotačních podmínek vyplývajících z rozhodnutí 2018. Ministerstvo samo označilo nepředložení vyúčtování, resp. finančního vypořádání se státním rozpočtem jako odstranitelnou a nevýznamnou chybu. Žalobce dovozoval, že pokud ministerstvo v rozporu s ust. § 14f odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech a ust. § 10 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 367/2015 Sb. žalobce nevyzvalo k nápravě takového případného porušení, nelze žalobci nesplnění předmětné podmínky vytýkat.
47. Městský soud k těmto námitkám uvádí, že podmínka poskytnutí dotace upravená v čl. 6.7 výzvy, jejíž nesplnění bylo podle odůvodnění napadeného rozhodnutí důvodem zamítnutí žádosti žalobce o poskytnutí dotace, je úzce spojena s tím, že žalobci byla poskytnuta z podobného dotačního programu dotace v bezprostředně předcházejícím období. Jak bylo uvedeno výše, žalobci byla rozhodnutím 2018 poskytnuta dotace z programu Můj Klub 2018, kdy i v tomto předchozím dotačním období byl v dotačních pravidlech předmětného programu zakotven požadavek obecně závazných právních předpisů, dle nichž je příjemce dotace povinen ve lhůtách a způsobem předvídaným rozpočtovými pravidly a prováděcím právním předpisem vyúčtovat poskytnuté dotační prostředky a provést finanční vypořádání, vč. případné vratky finančních prostředků
48. Městský soud nesouhlasí s žalobcem, který z popsané souvislosti v obsahu dotačních podmínek obou programů dovozuje, že jestliže nebyl na neplnění podmínky uložené mu rozhodnutím 2018 procesně relevantním způsobem upozorněn, resp. nebyl řádně vyzván k nápravě pochybení, nemohla mu být s poukazem na neplnění uvedené podmínky

zamítnuta předmětná žádost o poskytnutí dotace v bezprostředně následujícím dotačním období (2019).

49. Městský soud zde musí poukázat, že požadavek včasného a řádného finančního vypořádání a vyúčtování přiznané dotace vyplývá již ze samotného zákona o rozpočtových pravidlech, kdy je tato povinnost vypořádat dotaci v rámci finančního vypořádání s poskytovatelem dotace uložena příjemci dotace již v ust. § 14 odst. 9 zákona o rozpočtových pravidlech, odkazujícím na ustanovení § 75 tohoto zákona. Ust. § 75 zákona o rozpočtových pravidlech poté odkazuje na prováděcí právní předpis – vyhlášku č. 367/2015 Sb., která podrobněji upravuje mj. i lhůty, zásady a pravidla pro příjemce dotací týkající se finančního vypořádání vztahů se státním rozpočtem, státními finančními aktivy a Národním fondem a vyúčtování poskytnutých dotací. Konkrétně v ust. § 9 odst. 1 písm. a) vyhlášky 367/2015 Sb. je poté příjemcům dotací výslovně stanovena povinnost předložit do 15. února následujícího roku poskytovateli dotace přehled o dotacích a návratných finančních výpomocích týkající se předchozího roku podle vzorů, které jsou uvedeny v přílohách č. 3 a 5 této vyhlášky. V odst. 2 tohoto ustanovení je pak příjemci dotace uloženo zároveň ve stejné lhůtě převést na účet cizích prostředků poskytovatele případnou vratku dotačních prostředků.
50. Je tak zřejmé, že povinnost finančního vypořádání a vyúčtování dotace poskytnuté žalobci rozhodnutím 2018 byla žalobci uložena jak obecně závaznými právními předpisy (výše uvedenými ustanoveními zákona o rozpočtových pravidlech a vyhlášky č. 367/2015 Sb.), tak dotačními podmínkami programu Můj Klub 2018 (viz odst. 6.3 a odst. 6.4 vyhlášení programu Můj Klub 2018).
51. Je přitom pravdou, že žalobce nesprávně zaměňuje důsledky spojené s nedodržením podmínek přiznané dotace a posouzení podmínek pro vyhovění nové žádosti o dotace. V případě rozhodnutí o poskytnutí dotace (rozhodnutí 2018) může být neplnění podmínek souvisejících s finančním vypořádáním a vyúčtováním dotace posuzováno v rámci kontroly dodržování dotačních pravidel, což může vést k závěrům o jejich porušení a za určitých okolností k vyměření odvodu za jejich porušení (porušení rozpočtové kázně). Co se týče žádosti o poskytnutí dotace z prostředků programu Můj Klub 2019, je plnění povinností dle ust. § 14 odst. 9 a § 75 zákona o rozpočtových pravidlech ve spojení s vyhláškou č. 367/2015 Sb. podmínkou pro vyhovění žádosti o dotace. Pro vyhovění žádosti o poskytnutí dotace v rámci programu Můj Klub 2019 – ve smyslu zda žalobce tuto podmínku splňuje – není rozhodné, zda a případně jak poskytovatel dotace vytkl žalobci porušení dotačních podmínek stanovených v rozhodnutí 2018, zda byl žalobce na případné porušení předmětné povinnosti upozorněn v rámci administrace dotace přiznané rozhodnutím 2018, či dokonce, zda mu byla, či nebyla za nesplnění dané povinnosti uložena sankce.
52. Městský soud nadto zdůrazňuje, že požadavek plynoucí z odst. 6.7 výzvy neshledal jako jakkoli iracionální, či svévolný nebo diskriminační. Uvedený požadavek je dle názoru městského soudu adekvátním odrazem tzv. „principů 3E“, tj. principu efektivního, účelného a hospodárného nakládání s veřejnými prostředky. Žalovanému tedy dle názoru městského soudu nelze nijak vytýkat, že požadavek učinil součástí dotačních podmínek uvedených v odst. 6 výzvy (k míře autonomie poskytovatelů dotace při stanovení

podmínek přiznání dotace a omezenému soudnímu přezkumu těchto otázek bude uvedeno níže u vypořádání čtvrtému žalobnímu bodu).

53. Městský soud se ani neztotožnil s námitkou žalobce, že samo ministerstvo označilo nepředložení vyúčtování, resp. finančního vypořádání se státním rozpočtem za odstranitelnou a nevýznamnou chybu, když za nedodržení povinnosti včasného a řádného finančního vypořádání se státním rozpočtem a vyúčtování stanovilo odvod ve výši max. 5% z poskytnuté dotace. Nejvyšší správní soud již v minulosti zdůraznil závažnost požadavku včasného a řádného finančního vypořádání a vyúčtování, když porušení této povinnosti odmítl považovat za marginální pochybení administrativního charakteru. K tomu městský soud více odkazuje na rozsudek ze dne 27. 10. 2015, č. j. 6 Afs 138/2015-28, podle kterého *„Nejvyšší správní soud se neztotožnil s tvrzením krajského soudu, že opomenutí finančního vypořádání podle § 75 rozpočtových pravidel představuje vadu „čistě formálního rázu“, kterou vůbec nelze podřadit pod pojem porušení podmínek poskytnutí dotace, a proto nezakládá porušení rozpočtové kázně. Finanční vypořádání dotace totiž představuje dokument, jehož prostřednictvím se poskytovatel dotace souhrnně dozvídá informace o stavu čerpání dotace, o výši skutečně použité částky peněžních prostředků a, eventuálně, zda má být část dotace vrácena do státního rozpočtu jako nepoužitá (tzv. vratka). (...) (P)ředložení finančního vypořádání dotace poskytovateli je důležitou povinností vážící se k výdeji finančních prostředků, neboť právě na základě finančního vypořádání dotace získává poskytovatel komplexní přehled o čerpání dotace. Opomenutí povinnosti příjemce dotace dotaci s poskytovatelem finančně vypořádat tak zhoršuje postavení poskytovatele dotace co do přehledu o celkovém stavu dotace a co do možností kontroly“*. Městský soud tak uzavírá, že tento žalobní bod neshledal důvodným.
54. Městský soud neshledal důvodným ani druhý žalobní bod, ve kterém žalobce namítal, že nebylo ze strany ministerstva ani žádným relevantním právním předpisem jasně definováno, co se rozumí správným, včasným a úplným vyúčtováním vč. provedení finančního vypořádání (tj. zda do 15. 2. 2019 nebo i na základě výzvy žalovaného s ohledem na ust. § 14f odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech, resp. § 10 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 367/2015 Sb.).
55. Jak již městský soud konstatoval výše, posouzení toho, zda žalobce jako žadatel splnil podmínky dle výzvy (konkrétně dle článku 6.7 výzvy), není a nemůže být nijak závislé na tom, zda ministerstvo jako poskytovatel dotace žalobci vytklo porušení dotačních podmínek stanovených v rozhodnutí 2018, zda byl na případné porušení předmětné povinnosti ze strany ministerstva jako poskytovatele dotace v rámci administrace dotace přiznané rozhodnutím 2018 upozorněn, či dokonce to, zda mu byla za neplnění dané povinnosti uložena sankce.
56. Odst. 6.7 výzvy zcela jednoznačně a srozumitelně stanovuje, že podmínkou pro poskytnutí dotace v programu Můj Klub 2019 je, že žadatel správně, včas a úplně vyúčtuje dotaci poskytnutou v předchozím roce, provede s MŠMT finanční vypořádání dle § 14 odst. 9 zákona o rozpočtových pravidlech a vrátí do státního rozpočtu finanční prostředky, které nebyly vyčerpány, nebo které má povinnost odvést. Jak již městský soud konstatoval výše, povinnost provést finanční vypořádání a vyúčtování přiznané dotace a převést případnou vratku ve lhůtě do 15. 2. 2019 byla žalobci uložena již v ust. § 14 odst. 9 a § 75 zákona o

rozpočtových pravidlech ve spojení s § 9 odst. 1 vyhlášky č. 367/2015 Sb. Na tyto zákonné povinnosti odst. 6.7 výzvy zjevně odkazuje; v tomto ohledu tak není jakkoli neurčité, či nesrozumitelné; z ničeho pak nevyplývá, že by snad bylo v rozporu s jinou podmínkou pro vyhovění žádosti o poskytnutí dotace. Městský soud tak ani tento žalobní bod neshledal důvodným.

57. Městský soud přistoupil k třetímu žalobnímu bodu, ve kterém žalobce namítal, že ministerstvo porušilo povinnost uloženou mu v ust. § 14k odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech, když žalobce nevyzvalo k odstranění vad jeho žádosti o poskytnutí dotace.
58. Městský soud zde s poukazem na výše uvedené shrnutí relevantní právní úpravy připomíná, že dle ust. § 14q odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech se v řízení o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci nepoužije mj. ust. § 45 odst. 2 správního řádu, jež upravuje postup správního orgánu při odstraňování vad žádosti. Ust. § 14k odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech potom počítá pouze s tím, že pokud žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci trpí vadami, je poskytovatel povinen žadatele vyzvat k odstranění vad a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu, a to pouze za podmínky, že tak výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j rozpočtových pravidel.
59. Jak městský soud z výzvy zjistil, ministerstvo ve výzvě spojuje proces odstraňování vad žádosti o dotaci toliko s vadami žádosti týkající se náležitostí a hledisek, jež jsou předmětem formálního hodnocení žádosti. Z odst. 13 odst. 1 výzvy totiž jednoznačně vyplývá, že žadatelé budou na základě ust. § 14k odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech vyzýváni k odstranění toliko takových vad své žádosti, jež budou identifikovány v rámci formálního hodnocení. Městský soud poukazuje na to, že hlediska posuzovaná v rámci formálního hodnocení jsou vypočtena v odst. 11.2 výzvy, přičemž podmínka řádného a včasného finančního vypořádání a vyúčtování dotace poskytnuté v bezprostředně předcházejícím období mezi tato kritéria nepatří.
60. Městský soud však dává žalobci za pravdu v tom, že ke dni podání žádosti o poskytnutí dotace žádný z žadatelů nesplňoval a ani nemohl splňovat podmínku správného, včasného a úplného finančního vypořádání a vyúčtování dotace, když lhůta k podání žádosti o dotaci v programu Můj Klub 2019 byla ze strany ministerstva stanovena do 31. 10. 2018 a lhůta pro vyúčtování dotace poskytnuté v programu Můj Klub 2018 přitom byla stanovena do 15. 2. 2019. Je tak zřejmé, že ministerstvo mohlo splnění předmětné podmínky posuzovat teprve po uplynutí termínu pro předkládání vyúčtování a finančního vypořádání, tj. až po dni 15. 2. 2019.
61. Městský soud nicméně nesouhlasí s tvrzením žalobce, že by ministerstvo bylo povinno samo iniciativně vyzvat žalobce k odstranění „vad“ žádosti, které žalobce spatřoval v nedostacích souvisejících s plněním podmínky uvedené v odst. 6.7 výzvy. Ministerstvo takovou povinnost dle názoru městského soudu s ohledem na ust. § 14k odst. 1 ve spojení s § 14j zákona o rozpočtových pravidlech v souladu s odst. 13.1 výzvy nemělo. Okolnost, zda ministerstvo mělo a mohlo žalobce s ohledem na ust. § 10 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 367/2015 Sb. na včasné nesplnění povinnosti vyplývajících z ust. § 14 odst. 9 zákona o rozpočtových pravidlech upozornit a vyzvat jej k dodatečnému splnění, pak v souladu s výše uvedeným není nijak způsobila měnit závěr, že žalobce jemu uloženou povinnost

včas nesplnil a podmínce uvedené v odst. 6.7 výzvy tedy nedostál. Městský soud také souhlasí s žalovaným, že nedodání vypořádání poskytnuté dotace v termínu dle vyhlášky č. 367/2015 Sb. není vadou, kvůli které by snad nebylo možné pokračovat v řízení o žádosti o poskytnutí dotace, nicméně je důvodem pro její věcné zamítnutí.

62. Co se týče námitek čtvrtého žalobního bodu, v němž žalobce namítal především porušení principů proporcionality a ochrany legitimního očekávání, ani tyto městský soud neshledal důvodnými.
63. Městský soud s ohledem na výše uvedené závěry již nemohl posoudit jako důvodné námitky žalobce, že mohl legitimně očekávat, že neporušil žádnou z povinností vyplývajících z jeho postavení příjemce dotace a že v návaznosti na to mohl předpokládat, že splnil své povinnosti plynoucí z rozhodnutí 2018 a splňuje tak i podmínky stanovené v odst. 6.7 výzvy, když ministerstvo nepostupovalo dle ust. § 14f odst. 7 zákona o rozpočtových pravidlech, resp. dle ust. § 10 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 367/2015 Sb.
64. S ohledem na závěry uvedené v rámci vypořádání námitek prvního žalobního bodu má městský soud za to, že žalobci nemohlo vzniknout v důsledku případné pasivity poskytovatele dotace, který jej v rámci administrace dotace za bezprostředně předcházející rok (2018) na včasné nesplnění předmětné povinnosti neupozornil a nevyzval jej k dodatečnému zjednání nápravy, legitimní očekávání, že splnil podmínku stanovenou v odst. 6.7 výzvy, či že mu snad bude dotace v rámci programu Můj Klub 2019 přiznána.
65. K tomu městský soud poukazuje na rozsudek NSS ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012 - 38, publ. pod č. 2713/2012 Sb. NSS, v němž NSS opakovaně upozornil na to, že z judikatury Soudního dvora Evropské unie vyplývá, že za dodržení všech podmínek dotací jsou výlučně odpovědní příjemci podpor. Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem (rozsudek NSS ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012 - 38, publ. pod č. 2713/2012 Sb. NSS, a v něm zmíněný rozsudek SD EU ze dne 25. 3. 2010 ve věci C-414/08, *Sviluppo Italia Basilicata proti Komisi*).
66. Městský soud opakuje, že na dotaci není právní nárok (§ 14 odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech). Jak NSS v rozsudku ze dne 15. 6. 2018, č. j. 5 Afs 7/2018-39, vyložil, o legitimním očekávání ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidská práva, lze hovořit mj. až tehdy, kdy poskytovatel rozhodne o přiznání dotace dle ust. § 14 odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech.
67. V nyní posuzovaném případě žalobci dotace v programu Můj Klub 2019 vyhlášeném výzvou nebyla vůbec přiznána; ba naopak, napadeným rozhodnutím byla žádost žalobce o poskytnutí dotace zamítnuta s tím, že není splněna podmínka pro přiznání dotace stanovená v odst. 6.7 výzvy. Žádné legitimní očekávání tedy žalobci nemohlo vzniknout. Z ničeho ani v žádném ohledu nevyplývá, že by poskytovatel dotace postupem v rámci administrace dotace přiznané rozhodnutím 2018 žalobce jakkoli konkrétně ujistil o tom, že splňuje podmínku uvedenou v čl. 6.7 výzvy.

68. Městský soud neshledal důvodnými ani námitky ohledně porušení principu proporcionality. Městský soud nemůže dát žalobci za pravdu, že se v nyní posuzované věci jednalo pouze o formální pochybení, které nemělo žádný význam z hlediska účelného vynaložení dotačních prostředků, a považoval za nepřiměřené (za situace, kdy žalovaný v rozhodnutí 2018 označil nepředložení kompletního vyúčtování vč. finančního vypořádání se státním rozpočtem v termínu do 15. 2. 2019 za nevýznamné, když s ním spojil sankci ve výši max. 5 % z poskytnuté dotace, a to navíc pouze v případě, že toto nebude napraveno ani v dodatečně stanovené lhůtě), aby byl za porušení povinnosti vyloučen z dotačního procesu v následujícím kalendářním roce.
69. Tuto podmínku pro přiznání dotace není možné posuzovat jako nevýznamnou a porušení související povinnosti za toliko marginální a nepodstatné pochybení administrativního charakteru, a to s ohledem na shora uvedenou rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek NSS ze dne 27. 10. 2015, č. j. 6 Afs 138/2015-28), a na základě toho stavět závěr o neproporcionalitě zásahu ministerstva do práv žalobce.
70. Na těchto závěrech nemohla ničeho změnit ani žalobcova obecná poznámka, že údaje obsažené v tabulce finančního vypořádání obsahovaly jiné dokumenty předkládané (a žalobcem předložené do 15. 2. 2019) v rámci vyúčtování. Městský soud zde opětovně připomíná, že i podle judikatorní praxe byl požadavek plnění povinnosti vyplývající z ust. § 14 odst. 9 a § 75 zákona o rozpočtových pravidlech a ust. § 9 odst. 1 vyhlášky č. 367/2015 Sb. shledán jako požadavek plně odůvodněný a racionální, nikoli marginální. Současně městský soud podotýká, že se žalobcova argumentace nacházela pouze ve zcela striktně obecné a paušální rovině, kdy žalobce žádné takové údaje ani podklady konkrétně neidentifikoval, neprokázal jejich předložení poskytovateli dotace k určitému datu a ani nedoložil, že ministerstvo všechny relevantní údaje odpovídající náležitostem vypořádání a vyúčtování podle vyhlášky č. 367/2015 Sb. ve skutečnosti obdrželo. Městský soud nemůže za žalobce jeho tvrzení jakkoli dotvářet. Nicméně ani sám žalobce ve zbývajících částech žaloby nečinil sporným, že předmětnou povinnost včas a řádně nesplnil.
71. Městský soud se plně ztotožňuje se závěry Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 23. 5. 2018, čj. 6 Afs 8/2018 - 37, publ. pod č. 3757/2018 Sb. NSS, a v navazující judikatuře (srov. rozsudky ze dne 23. 5. 2018, čj. 6 Afs 7/2018 - 39 a ze dne 15. 6. 2018, čj. 5 Afs 7/2018 - 39), jednoznačně uzavřel, že jakkoli je neúspěšnému žadateli po vydání rozhodnutí o neposkytnutí dotace umožněno podrobit postup poskytovatele soudnímu přezkumu (v mantinelech podávajících se ze shora připomenuté ustálené rozhodovací praxe), ani v rámci přezkumu takového negativního rozhodnutí není obecně možno přezkoumávat výzvu k předkládání žádostí o dotaci. Jak upozornil Nejvyšší správní soud, takový případný zásah soudu založený na věcném posouzení podmínek obsažených v takové výzvě připadá v úvahu pouze ve zcela výjimečných případech, a to tehdy, pokud by dotace nebyla přiznána s odkazem na ve výzvě uvedenou podmínku, která je neopodstatněná a v demokratickém právním státě skutečně zcela zjevně nepřipustná. Městský soud sdílí závěry Nejvyššího správního soudu, že mimo takto vymezený okruh výjimečných situací nelze výzvy k předkládání žádostí o dotaci a v nich obsažená pravidla v řízení o žalobě proti rozhodnutí o neposkytnutí dotace přezkoumávat.

72. Městský soud již výše konstatoval, že požadavek stanovený v odst. 6.7 výzvy nepovažuje za zjevně neopodstatněný; dle názoru městského soudu nelze ani pochybovat o tom, že by snad byl v demokratickém právním státě zcela zjevně nepřípustný. Pro takový závěr nenalezl městský soud žádné opodstatnění. Žalobce nadto ani žádnou takovou konkrétní relevantní okolnost svědčící pro opačný závěr, kterou by bylo nutno reflektovat, v rámci své žalobní argumentace netvrdil. Městský soud tak ani čtvrtý žalobní bod neshledal důvodným.
73. Městský soud neshledal důvodným ani pátý žalobní bod, ve kterém žalobce namítal, že postup žalovaného byl rovněž v rozporu se zásadou enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí a zásadou legality dle § 2 odst. 2 správního řádu.
74. Dle názoru městského soudu tyto žalobní námitky byly konstruovány velmi obecně; žalobce ze své argumentace založené na odkazovaném právním rámci nevyvozuje žádné konkrétní implikace do projednávané věci či dopady do svého právního postavení. Městský soud považuje za nezbytné k v této souvislosti poukázat na to, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle ustanovení § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel. Městský soud se tak mohl věnovat námitkám žalobce pouze v míře obecnosti, v jaké je sám žalobce vznesl (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31).
75. Městský soud zde musí konstatovat, že žalobce v nyní posuzované věci sice poukázal na porušení jím označených ustanovení ústavního pořádku, resp. správního řádu, nicméně svá obecná tvrzení nijak nekonkretizoval a nespecifikoval, kterým konkrétním postupem správních orgánů a v jakém konkrétním ohledu mělo k porušení uvedených ustanovení dojít. Nejvyšší správní soud přitom ve svých rozhodnutích opakovaně upozorňuje na skutečnost, že obecně formulované žalobní námitky, které jsou prostým výčtem porušení právních předpisů bez uvedení toho, v čem konkrétně se správní orgány dopustily pochybení a jakým způsobem mělo v důsledku toho dojít ke zkrácení práv žalobce, nelze považovat za řádně formulované žalobní body, jež by umožňovaly soudní přezkum.
76. Jestliže se žalobce v žalobě omezil pouze na obecné a paušální námitky ohledně tvrzeného porušení uvedených principů a zásad, městský soud musí ve stejné míře obecnosti (srov. např. výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015 - 31) konstatovat, že napadené rozhodnutí takovými vadami netrpí. Městský soud se pak poukazy žalobce na tvrzená porušení daných principů mohl zabývat pouze na půdorysu dalších konkrétněji uplatněných žalobních námitkách pod prvním až čtvrtým žalobním bodem, který jak městský soud již uvedl výše, taktéž neshledal opodstatněnými.

77. Městský soud v Praze tak uzavírá, že žalobce se svými námitkami neuspěl, v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
78. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné účelné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 28. dubna 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu